

GEMEENTERAAD VAN BRUGGE EN ZEEBRUGSE VISSERIJBELANGEN EEN KNUPPEL IN HET HOENDERHOK

De vis afslagkwesatie kwam andermaal aan de dagorde, dit keer om definitief te beslissen hoe die visafslag voor de komende zes jaar zou ingericht worden.

Raadslid Vanhouteghem, tevens boekhouder bij de Redersvereniging Hand in Hand Zeebrugge, dus nauw met de zeevisserij verbonden, kwam hierbij tussen in drie bedriven!

Hij betoogde vooreerst dat de GEVOLGDE WERKWIJZE bij de herziening van de inrichting visafslag hem niet beviel. De gemeenteraad had immers op 23-12-1974 de zaak naar een commissie verwezen, zonder echter dezes taak te omschrijven. De bevoegde schepen, M. Raes, heeft dan EIGENMACHTIG de afgevaardigden aangeduid van de betrokken partijen terzake: reders, handelaars en gemeenteraad (frakties). Geen enkel van deze drie laatste groepen werd gevraagd, wie ze zouden afvaardigen: de schepen dacht, besliste en handelde in hun plaats.

Als de commissie dan voor de eerste keer op 7 maart jl. bijeenkwam, zaten aan de andere kant van de tafel ook plots een paar vertegenwoordigers van de concessiehouder (p.v.b.a. Verenigde Visafslagers), die daar volgens de interpellant geen zaken hadden, gezien ze geen gesprekspartner waren, maar slechts de afgevaardigden van een dienst (visafslag), ingericht ten bate van reders, kopers en gemeenschap. De heren van de V.V.A. zagen zulks ook wel in en verklaarden prompt dat ze dan moesten aanzien worden als... vertegenwoordigers van VIBOZEE. Vibozee is de beroepsvereniging van de visgroothandel te Zeebrugge, waar zij ook lid van zijn, maar voor die gelegenheid daartoe niet gemachtigd waren, vermits ook in dit midden geprotesteerd wordt tegen het monopolium van de visafslag. Maar intussen konden de andere commissieleden niet vrijuit overleggen en van gedachten wisselen over de beste oplossing voor de toekomst.

En dit moest toch volgens spreker de bedoeling zijn van een dergelijke commissie: niet om alleen maar inlichtingen in te winnen, maar ook te trachten tot een eensgezind advies te komen voor de gemeenteraad, die van de gehele kwestie geen snars begrijpt. Er diende niet gediskussieerd over nieuwe kondities voor een oude vergunning aan een oude concessiehouder alléén, maar ook over het gehele systeem. Er waren immers drie mogelijkheden te overwegen: 1) afslag komt aan de stad; 2) of afslag wordt opnieuw in monopolie gegeven aan de oude of een nieuwe uitbaatster (bv met de reders erbij); 3) er wordt een openbare aanbesteding gehouden voor de meestbiedende aan de stad of de goedkoopste voor het bedrijf.

Dat is allemaal niet gebeurd. Het werd een dovemansgesprek, waarin men zelfs de opmerkingen van het oppositiedid niet wilde begrijpen en waar de schepen alleen een gesprek toeliet met de V.V.A. over het opnieuw verlenen van de concessie aan deze p.v.b.a. De twee uitnodigingen tot vergaderingen lieten daaromtrent trouwens geen twijfel bestaan, niettegenstaande de schepen maanden daarvoor zelf verklaarde de afslag te willen aan de stad brengen, om de visserij te saneren!

De besprekingen werden na de tweede vergadering zelfs niet meer voortgezet. Het punt werd maar weer op de agenda van de gemeenteraad gesleurd, nadat er slechts een kluchtspel werd opgevoerd voor de schijn. De heer Vanhouteghem stelde zich de vraag of het hier handig opzet, dan wel complete onbekwaamheid betrof.

Tenslotte blijft alles toch bij 't oude, zoals de burgemeester het had gedikt, nl. een toestand die totaal ABNORMAAL en UNIEK is. Te Zeebrugge kan het zogezegd niet anders, maar nergens anders wordt de visafslag op dergelijke wijze ingericht.

DE FINANCIËLE GEVOLGEN

De tweede opmerking betrof de gemiste kans om de bedrijfslasten voor de reders te verlichten en hier gunstiger kondities te verlenen, waar dit voor één keer mogelijk bleek, gezien de afslag tot hertoe met flinke winst werkte. Spreker zei natuurlijk wel te beseffen dat een minder uitgave of een teruggave van 15 tot 30.000 fr op een uithating van een schip dat ca 10 miljoen besomt, niet de redding uit het faillissement van een rederij zou kunnen bewerken, maar dat alle baten toch helpen, zeker NU!

Kort maar duidelijk zei hij hierover: het is dus niet gelukt de stad daartoe te bewegen..... INTEGENDEEL!

Want: als de stad géén kans gezien heeft de last van de visafslagrechten (al was het maar symbolisch) te verminderen, dan heeft het schepenkollege WEL de kans te baat genomen om zichzelf te zegenen! Immers: vroeger bracht de concessie ca 600.000 fr. op aan de stad, en voortaan zal dat ongeveer één miljoen frank zijn. De V.V.A. liet dus toch nog een beetje van haar winst afromen door de stad, wellicht als wisselmunt voor het behouden van de concessie. En de reders zullen wel verder betalen.

Want het zijn de reders die daarvoor 1,30 fr % betalen aan de visafslag.

Intussen kan de regie van de vismijn haar deficiet (dat slechts schijn is, gezien er zware delgingen, aflossingen en interesten op de gebouwen ingebracht worden, benevens voor miljoenen erelonen voor architecten aan plannen die nooit zullen uitgevoerd worden...) een beetje verminderen.

De h. Vanhouteghem vond dit allemaal zeer erg. Hij onthulde zelfs dat uit het dossier bleek dat er in zittingen van het Schepenkollege van 4 en 11 april sprake geweest was om het aldus ontvangen miljoen, buiten de uithating van de vismijn om, als subsidie van de stad aan de reders terug uit te keren. Alhoewel hij zulks 'n ongelukkige en slechte werkwijze vond, betreurde hij dat zelfs dit geen genade gevonden had in de ogen van de 25 CVP-ers.

GEBREK AAN INTERESSE VOOR ONZE ZEEBRUGSE VISSERIJ

Als derde onderdeel in zijn betoog, plaatste de h. A. Vanhouteghem de visafslagkwesatie in een ruimer kader: nl. de algemene onwil om werkelijk iets te verwezenlijken voor de Zeebrugse reders en vissers, waarin hij een bewijs zag dat deze bedrijvige bevolkingsgroep de meerderheid slechts met woorden interesseert, maar in feite onverschillig staat.

Er werden al veel plannen gelanceerd in de propagandapers van de burgemeester: betere en nieuwe toegang, meer kaaimuren (nov. 1972). Spreker beschikte zelfs over een brief van Openbare Werken waarbij de ministeriële goedkeuring voor deze stadsvoorstellen bevestigd werd, maar het «te vroeg» geacht werd om in details te gaan! Nu bijna 3 jaar later is het nog steeds te vroeg.....

Er werd een slipway getekend in alle hoeken van de vissershaven en nu tenslotte achter de huidige sluis. Er werd met veel tamtam 'n dienstengebouw van bijna 100 miljoen aangekondigd, én een ontmoetingscentrum in de vismijn. Daarover zwijgt men nu zéér luid!

Als kroon op het werk ging de burgemeester zelfs met een delegatie mee naar Brussel om van minister V.D.B. een stuk grond los te krijgen voor een kleine sluis naar een afgesloten vissershaven. En het lukte! Vorige maand kwam die burgemeester aan de pers verklaren dat die sluis onzin was, en dat daar 15 man personeel zouden voor nodig zijn, enz. (Interpellant koos geen stelling inzake die sluis, maar vindt dit toch hoogst bedenkelijk, temeer daar de schepen van de vissershaven enkele maanden daarvoor zelf met een veel onnozeler idee kwam door de aankoop van een sleepboot voor te stellen om de vaartuigen uit het slijk te trekken! En dit zou ook 8 personeelsleden vereist hebben. En dit moet men nu reeds doen.

Intussen wordt door sommige lokale politiekers wél de verdediging van de yachthaven opgenomen, maar voor de vissershaven gebeurt er niets.

WAT STEEKT HIER ACHTER?

Interpellant toonde zich verontwaardigd over deze gang van zaken, die hij grondig beu schijnt te zijn en riep uit: «Mijnheer de Voorzitter, ik moet U niet vragen wat dit allemaal te betekenen heeft, gij weet het!».

En voor wie het niet wist, verduidelijkte hij dat het opzet klaarblijkelijk is dat de Zeebrugse vissershaven weg moet van hogere hand. Dat hij het bewijs gezien had dat andere en hogere overheden schikkingen treffen opdat Oostende de Zeebrugse vloot binnenkort kan opvangen, spijt de verklaringen van ereburgemeester Vandamme van vorig jaar juni, dat de vissers mochten gerust zijn.

Hij vond het schandalig dat de stad dit spelletje met haar ogen toe meespeelt en de visserij leugens wijsmaakt. En dat de stad in elk geval niets doet om die indruk weg te nemen.

Zich boos makend, zei hij nog dat hij verwacht dat volgend jaar weer een aantal kandidaten voor de verkiezingen het typisch, pittoresk en folkloristisch kader van de vissershaven zullen komen opzoeken om mooie foto's te schieten naast «ruwe zeebonken», om zichzelf daarna in een propaganda uit te roepen tot even zovele «vrienden van de visser». Hij beloofde deze «huichelaars» dat hij ze persoonlijk zou komen belachelijk maken ter plaatse.

Tenslotte vroeg hij de dienstdoende voorzitter (burgemeester Van Maele was om 19 uur al weggegaan, in het zicht van een stuk of tien lastige interpellaties) of de door de burgemeester aangekondigde beslissing van het schepenkollege, waarbij dit zich achter de mening van de burgemeester schaaft als zou de gevraagde kleine sluis onuitvoerbaar en te duur zijn, reeds genomen was.

REAKTIES EN ANTWOORDEN

Raadslid Vandewiele (CVP) had zijn kollega Vanhouteghem onderbroken, om te eisen dat hij ook de bewijzen, — waarover hij het had, zou tonen. Deze liet zich echter niet uit zijn lood slaan en zei dit «ten gepaste tijde» wel te doen, op het ogenblik dat hij zijn informatiebron kon vrijgeven.

Raadslid Meire (CVP) was ook in zijn wiek geschoten omdat telkens de indruk nu gewekt worden dat de meerderheid alleen de yachthaven zou verdedigen. Niets is minder waar, zei hij.

Raadslid Ramon (BSP) zei niet van plan geweest te zijn tussen te komen. Over de visafslag wilde hij toch laten opmerken dat hij tijdens de commissievergaderingen ingezien had dat de zaak financieel het best in handen bleef van de V.V.A. Nochtans is het de heer Ramon geweest die in september 1974 de opzeg van het kontrakt had gevraagd om de afslag aan de stad te brengen. Intussen schijnt er echter tussen de BSP en de burgemeester een zeer goede verstandhouding aan het groeien te zijn. Dus.....

Tenslotte voorkwam schepen Traen een antwoord van zijn kollega Raes, en weidde hij zeer uitvoerig uit over de beweringen omtrent het opgeven van de vissershaven. Hij zei dat hij alles zou doen om deze in stand te houden en de bloei ervan te verzekeren. Dat naar zijn informatie de uitrusting, verbetering en verdieping van de haven voor alle types van vissersvaartuigen ca. 250 miljoen zou kosten. De slipway zou in elk geval in de achterhaven komen, maar wel degelijk voor de visserij bedoeld zijn. Hij besloot dat het kollege voorrang geeft aan de vissershaven, doch dat zijn antwoord inzake de kleine sluis niet bindend was voor het kollege en niet definitief, gezien hij daartoe niet gemandateerd werd.

De stemming over de visafslag zelf dan was: meerderheid ja, socialisten ja, VU neen en de PVV-er was intussen al vertrokken.

Wij komen op deze schandelijke benadeling van onze visserij in ons volgend nummer terug.